

Starvsfólkini finga hvør sitt partabræv í gávu frá bankanum

Tá Sjóvinnubankin týsdagin í farnu viku helt 60 ára føðingardagin, finga øll starvsfólkini í gávu frá bankanum hvør sitt partabræv áljóðandi 1.000 krónur. Seinni um dagin vóru hesi partabræv dottin niður á 140 krónur í virði

Týsdagin í farnu viku helt Sjóvinnubankin sín 60 ára føðingardag við móttøku í høvuðsdeild bankans.

Bankin var tó so óheppin, at júst sama dag vórðu almannakunnigjörd tíðindini um, at danir fóru at skjóta inn hálva milliard í bankan, ið annars hevði farið av knóranum fyri árslok í ár.

Hetta var ikki tað einasta óheppna, ið hendi á hesum sama degi.

Í sambandi við føðingardagin finga øll starvsfólkini í bankanum hvør sitt partabræv í gávu – ið var áljóðandi 1.000 krónur.

Sjálvandi kærkomin gáva hjá sjóvinnubankafólkunum, sum trúðu upp á sitt arbeiðspláss.

Gávan tóðnaði

Men minni kærkomin vóru tíðindini seinni hendan sama dag, og við teimum tóðnaði virði á føðingardagsgávu úr 1.000 krónum niður í 140 krónur!

Edvard Heen, ið er deildarstjóri í Sjóvinnubankanum, vátur fyri Tíðindablaðnum Sosialinum, at øll starvsfólkini í bankanum finga hvør sitt partabræv í gávu týsdagin.

– Men at geva starvsfólkunum slíka gávu, er ikki nakað, ið verður lagt til rættis dagin fyri, men fleiri mánaðir frammanundan, sigur hann.

– At føðingardagsgávan

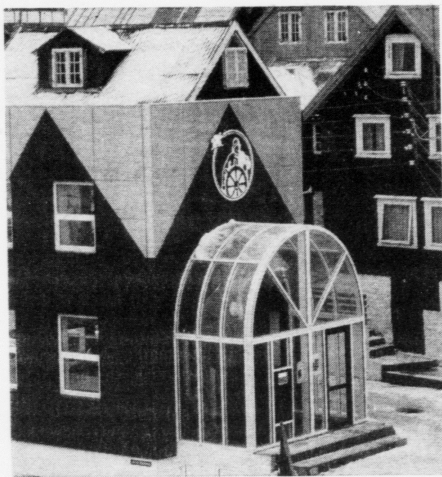
til starvsfólkini skuldi vera eitt partabræv í part upp á 1.000 krónur, og at tey so skuldu falla so drastiskt í virði, kundu vit ikki vita so langt áðrenn, at nakað kundi gerast við tað.

Eingin roknað við tí

Edvard Heen sigur, at eingin hevði roknað við, at 60 ára føðingardagurin hjá Sjóvinnubankanum skuldi verða hildin við teimum umstøðum sum karmi, ið gjørdur vart við seg týsdagin í farnu viku. – Hetta var sera keðiligt, at alt skuldi fella soleiðis, men tað bar ikki til at vita tað frammanundan, sigur deildarstjóri.

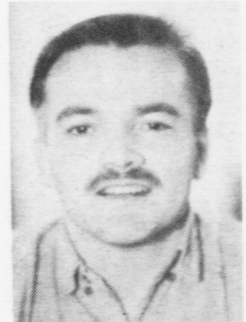
Sjálv føðingardagsveitslan í bankanum skuldi havt verið síðsta leygarkvöld, men umstøðurnar gjørdur, at stemningur ikki var fyri, at hon varð hildin tá; og sum skilst, er enn ikki nýggjur dagur ásettur til 60 ára føðingardagsveitsluna.

hj.

víkan
ið
fór

Jústinus
Eidesgaard,
blaðmaður
skrivar:

SEINASTA VIKAN GJØRDIST minnilig, so tað forsló. Samfelagið skakaðist týsmorgunin og ongin visti rættliga hvat hendi. Fyrstu tíðindini boðaðu frá at Sjóvinnubankin var farin á heysin, síðan kom meir fram. Og tá kvøldið var komið, visti alt Føroya Fólk, at landskassin hevði lænt pening úr danska tjóðbankanum fyri at bjarga Sjóvinnubankanum frá húsangangi.

TREYTIARNAR ERU HARÐAR, sum danska stjórnin hevur sett. Fíggarlógin komandi ár skal javnviga og útlendskir fíggariserfrøingar, útlentir frá IMF, skulu stinga út í kortið hvussu okkara fíggarpolitikkur verður í framtíðini. Millum fólk er ongin ivi: Okkara arma land er sett undir útlendsku umsiting, administratión.

MEN ERU NÚ hesar treytir so harðar. Heldur fíggarætlanin ikki hjá vanligu borgaranum, so fær hann skjótt bræv frá sakførara, forrestin einasti stættur, sum bólgna í hesum døgum. Stutt eftir kemur bræv frá sorinskrivarum, og so endar ein í fútarættinum, við panti og tvingsilssølu, sum seinasta og einasta útvegi.

HETTA ERU KOSTIR, vanligi borgarin má slúka. Politikkarin eigur at hugsa um landsbúskapin á sama hátt, sum hann hugsar um sín privata búskap. Fíggar-málaráðharrin, Jógván Sundstein eigur at hugsa um landsbúskapin á sama hátt sum hann hugsar um sín eigna. Nýggi fyrisitingarbygningurin til grannskoðaravirknið, sum er uppkallað eftir fíggar-málaráðharranum gjørdist ov dýrur til verandi tíðir. Tí var ein handil gjørdur, bygningurin var seldur til SEV og grannskoðaravirknið grannskoðar víðari í dag, tó undir trengri húsaumstøðum. Vera tíðimar betri, so verður kanska grannskoðað í einum nýggjum rúmarí húsi.

SAMI HUGSUNARHÁTTUR ÁTTI at smittað av úti í landsstýrinum, tí sami maður umsitur landsins fíggarjarmál. Tó hann er ikki einsamallur um ábyrgdina. Ábyrgd landstýrismanna er enn hóast lógaráðgættur kolektiv, í hvussu er fyri ta tíð, sum farin er.

OG TÁ VIT tosa um ábyrgd, so er føroyingurin í lótni inni á eini vandamiklari leið. Hvar enn tú kemur í landinum, so verður tosað um allar politisku brølar-arnar, sum gjørdir eru seinastu 30 árin. Politiska útskiptingin er ikki stór, politikkarar fara sjálvdan sjálv-bodnir frá. Ofta ikki fyrr enn aldur ella sjúka gera um seg, ella um deyðin kemur upp í leikin. Talan er um politiskt "indavl", ov fáar nýggjar krefjur koma til. Og politikkarar úr øllum flokkum hava verið við til at tikið vanlagnuavgerðir fyri okkara fólk.

VIT MUGU ANSA eftir ikki at stara okkum blind í teimum politisku misgerðum sum við vilja ella av óvitan eisini eru orsök til okkara sváru fíggarjarkreppu. Vit fáa kanska nøktað okkara rættvísu hevðarhug við at plasa ábyrgd, væl at merkja um politikkarin er eins fyri revsilógini og vit vanligu deydiligu borgarar.

MEN TAD KOMA ikki fleiri pengar í landskassan, bara við at leggja skuldina á politikkararnar. Tað er eitt sindur ov lætt. Nei, vit mugu taka í egnan barm og læra av teimum mistøkum vit hava gjørt. Hvussu var við okkum vanligu borgarum, lögdu vit pengar til síðis í teim góðu tíðunum, hugsaðu vit um, at kanska einaferð finga vit arbeiðsloysi aftur? Øktu vit ikki bara okkara forbrúk í gulltíðunum? Hyggið eftir bilparkini, hyggið eftir húsum! Hyggið eftir teim mongu nýggju flótbúgvunum við øllum bátunum!

TAD ER Í dag, at vit mugu hugsa positivt, at sjálv-sagt koma vit burtur úr hesi kreppu. Enn sæst ikki ámligt hungurstekin á føroyingum og skipini fáa fisk. Kreppan er svár, men stara vit okkum blin negativt, so er tíð at leggja seg at doyggja.

STJÓRIN Í DEN DANSKE BANK UM DANMARK:

Alt er uppsteðgað

Danir hava – í mun til føroyingar – lurtað ov væl eftir ráðunum um at spara. So væl, at formaðurin í danska búskaparráðnum, stjórin í Den Danske Bank sigur, at Danmark er fullkomuliga uppsteðgað

Týsdagin í farnu viku var tað, at Føroyar vóru um at steðga upp.

Fóturin var komin so nær bremsuni, at danir noyddust at stímbra við einastaðni millum hálvari milliard og einari í eitt nú teir báðar stóru pengastovnamar Sjóvinnubankan og Føroya Banka.

Men nóg illa vóru hesi tíðindi farin í pottin, fyrr enn nýggi tíðindi á sama øki vóru sett útá.

Hesaferð var tað Danmark, ið var á skránni, og

hesaferð varð fortalt um eitt land, ið longu var steðgað upp av álvara.

– Í løtuni er snøgt sagt einki virksema í landinum, segði formaðurin í danska búskaparráðnum, stjórin í Den Danske Bank, Knud Sørensen við danska blaðið B.T. fríggjadagin. – Tann meinigi danin hevur broytt atferðarmynstur fullkomuliga, og í mun til áður verður nú spart og nógv og brúkt og lítið. Ótryggleiki viðvíkjandi framtíðini ger, at fólk vilja eiga pengar niður-

fyri til eitt ella tvey ár, um heilt illa skal vilja til. Tað, brúkarin plagar at skifta út ella fáa umvælt í húsi sínum, sleppur nú at biða.

Duga ov væl at spara

Við øðrum orðum hava danir opinberliga lurtað ov væl eftir teimum spariðum teir hava fingið síðstu mongu árin.

Ov nógv verður spart, og av tí samaminkar virksema í samfelaganum alt ov nógv, meta danskir fíggariserfrøingar.

Enska dagblaðið Financial Times gevur teimum rætt í hvørjum orði:

– Danmarksgongur í tómgongd í løtuni, skrivur blaðið, samstundis sum gjørt verður vart við, at tómgongdin fer at halda fram, til danir hava boyyt seg og givið Maastricht-sáttmálanum grønt ljós við nýggjari fólkakaftvøðu.

Alt hetta, meðan tað sær út til, at einasti útvegur Føroya er, at bremsað verður sum skjótast...

hj.